

opusdei.org

Opus Dei och den kroppsliga botgöringen

Da Vinci-koden har väckt allmänhetens intresse för den katolska traditionen av kroppslig botgöring. Michael Barrett, som är en Opus Dei-präst besvarar här några frågor om detta.

2006-05-19

Är bilden Da Vinci-koden ger av den kroppsliga botgöringen riktig?
Da Vinci-kodens blodiga

framställningar av kroppslig botgöring är groteska och har inget att göra med verkligheten. Filmen försöker förstås ge en så spektakulär bild som möjligt och det skulle inte ha dugt att visa det vanliga bruket av botbältet och botgissel. När man använder ett sådant orsakar det ett lättare obehag som kan jämföras med det man känner när man till exempel fastar. Det har inget att göra med blod, sår eller någon form av skada, om det gjorde det skulle kyrkan inte tillåta det.

Använder Opus Deis medlemmar sig av botbältet?

Några medlemmar använder det. Det är en liten kedja av lättmetall med piggar som man bär runt låret. Det är obekvämt – om det inte vore det skulle det inte ha någon mening – men det hindrar inte på något sätt de vanliga aktiviteterna hos den som

bär det, och det finns absolut inga bloddrypande *Da Vinci-kod-inslag*!.

Och vad säger ni om botgisseln?

Det är samma sak där. En del ogifta medlemmar använder sig av det, vanligtvis en gång i veckan, under en eller ett par minuter. Den ger inget blod, ingen skada, bara kortvarigt obehag. Detta bruk är långtifrån scenen i filmen där man ser en munk prygla sig med båda två händer. I verkligheten består botgisseln av sammanflätad bomullssnören och väger mindre än 50 gram. När Opus Deis medlemmar eller före detta medlemmar ser filmen kan de inte låta bli att skratta när de ser munkens riter, det är helt absurd.

Var det Opus Dei som uppfann botbältet och botgisseln?

Inte alls. botbältet (cilicium) och botgisseln (disciplin) finns, liksom fastan och andra

botgöringstraditioner, redan sedan många århundraden inom den katolska kyrkan. Många av de mest kända helgonen som Frans av Assisi, Ignatius av Loyola och lilla Thérèse av Jesusbarnet, använde sig av dem. Under 1900-talet har vi till exempel padre Pio av Pietrelcina, moder Teresa av Calcutta och påven Paul VI. Katolska kyrkan förpliktar fortfarande sina medlemmar att under vissa dagar under fastetiden göra en del kroppsliga botövningar som fastan och att avhålla sig från att äta kött.

Varför gör man dem då?

Botgöringen och olika former av självtukt är en liten men en mycket viktig del av det kristna livet. Jesus Kristus fastade under fyrtio dagar som en förberedelse för sitt offentliga liv. Botgöringen hjälper oss att stå emot vår kroppsliga bekvämlighet som så ofta hindrar oss

att svara på den kristna kallelsen att älska Gud och att tjäna vår nästa av kärlek till Gud. När vi frivilligt tar på oss dessa små besvär känner vi oss stå närmare Jesus och de lidanden som Han frivilligt uthärdade för att befria oss från synden. Den självplågande munken som vi ser i filmen *Da Vinci-koden* och som älskar smärtan i sig har ingenting med den kristna botgöringen att göra.

Och för Opus Deis medlemmar – vilken betydelse har botgöringen?

Trots den perversa uppmärksamheten som filmen skänker botgöringen så är den i Opus Dei-medlemmarnas liv bara något av mindre vikt. Det första för dem, liksom för alla katoliker, är att älska Gud och nästan. I enlighet med sitt budskap om att integrera tron med vardagslivet lägger Opus Dei betoningen på små uppoffringar snarare än på stora: att fortsätta

arbets trots trötthet, att komma
punktligt till möten, att avstå från
något man tycker om i mat eller
dryck, att låta bli att beklaga sig.

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/opus-dei-och-den-kroppsliga-
botgoringen/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/opus-dei-och-den-kroppsliga-botgoringen/) (2025-08-14)